

ordfører Lasse Budtz hyldede, eller Lasse Budtz selv lige så lidt som hele hans parti, der beredvilligt fulgte sin blinde førerhund i 1980'erne, dengang det afgørende slag blev slået.

Nu er regeringen vendt tilbage til den linje, som vi stod for i 1980'erne, og som Socialdemokratiet stod for før 1980'erne. Og det er godt, og derfor er det nu historie. Og hvad angår det, der foregik i den tid, er det nu historiens dom, vi skal vente på. Hvis der har været kollaboration, må det fremgå af PET-rapporten, og derefter må det være retsvæsenet, der skal dømme. Resten dømmes som sagt af historien.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (UP):

Blot et enkelt spørgsmål, lidt drillende, men alvorligt nok ment: Da Muren faldt og det modbydelige Jerntæppe forsvandt i 1989, hvem var da justitsminister i Danmark? Var det ikke en konservativ justitsminister?

Og da Sovjetunionen, dette hæslige styre, brød sammen i 1991, var det ikke stadig væk en konservativ justitsminister? Så når hr. Per Stig Møller siger, at det tog lidt lang tid for regeringen at komme i gang med at undersøge noget, mener han jo den nuværende Nyrup Rasmussen-regering; hvorfor gjorde man så ikke noget, da man havde justitsministerposten? Hvorfor tog man ingen initiativer dér, eller gjorde man?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Det lyder, som om hr. Per Stig Møller nu vil i gang med et opgør med sit eget partis sikkerhedspolitik flere årtier tilbage.

Jeg lagde mærke til, at hr. Per Stig Møller var inde på, at det nok skyldtes underlæggelse under Sovjetunionen, at man havde sagt nej tak til amerikanske atomvåben her i Danmark i fredstid. Mener hr. Per Stig Møller, at det var en forkert beslutning? Det var noget, som blev støttet af konservative ministre som Schlüter f.eks. Mener hr. Per Stig Møller, at det var en forkert beslutning, at man sagde nej tak til at få amerikanske atombevæbnede baser med amerikanske marinesoldater her i Danmark? Jeg kan ikke forestille mig det, men det kunne godt tolkes sådan ud fra hr. Per Stig Møllers tale.

Hvis det er tilfældet, at han nu mener det, må man jo sige, at så er hr. Per Stig Møller i gang med at opskrue den kolde krig til niveauer, som den end ikke nåede op på, da den fandt sted.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Man skal stå tidligt op her i Folketinget for at kunne hamle op med hr. Per Stig Møllers veltalenhed og hans historiske kundskaber.

Men jeg synes, der var et par bekvemme undladelsessynder i hans i øvrigt fremragende tale. Og når han fremhæver de såkaldte radikale helte i 1980'erne, synes jeg nok lige, det skal erindres, at Det Radikale Venstre sammen med kommunisterne var det eneste parti, der stemte imod Danmarks deltagelse i NATO i 1949 her i Folketinget.

Det Radikale Venstre har stadig væk og havde dengang i meget høj grad et islæt af pacifister, som oprigtigt mente, at oprustning var til stor skade, og at dette oprustningskapløb var dybt ødelæggende for verden.

I den tid jeg kan huske – for nu er vi i gang med bekendelseslitteraturen – var der altså op igennem 1970'erne og 1980'erne opbygget et atomarsenal i verden, som kunne udrydde verdens befolkning 33 gange. Det var en af grunde til, at Det Radikale Venstre ønskede nedrustningsprocessen begyndt og derfor arbejdede kraftigt på det op igennem historisk tid, og vi er utrolig glade for, at det er lykkedes. Det synes jeg også skulle med.

(Kort bemærkning).

Per Stig Møller (KF):

Først til fru Elisabeth Arnold, og tak for de venlige ord: Nu var jeg så venlig ikke at tage alle De Radikales synder, jeg koncentrerede mig om Socialdemokraternes.

Når jeg siger de uheldige radikale helte, tænker jeg først og fremmest på kontakten i 1980'erne med Østtyskland, som er beskrevet i et par bøger, som er kommet de senere år. Og jeg synes ikke, De Radikale skal være stolte af, man stemte imod NATO.

Man skal også huske på med hensyn til den kampagne imod atomvåben på den vestlige side, at når man sagde, man var imod atomvåben på begge sider – det tilbød Sovjetunionen jo også et par gange at gøre noget ved i Østersøområdet – skyldtes det jo præcis, at man i Sovjetunionen havde en meget stor overvægt i almindelige styrker, så derfor ville det være en kæmpegevinst for Sovjetunionen, hvis man fik fjernet atomvåbnene og atomvåbenparaplyen fra Vesteuropa. Så var vi jo blevet løbet over ende, så det var jo et meget smart trick at sige: Se nu at komme af med jeres atomvåben.